

ลูกหมาจอมยุ่ง

เรื่องและภาพ : บุญชิติกา เอื้อธรรมถาวร

ลูกหมาจอมยุ่ง

เรื่องและภาพ : บุญซีกา เอื้อธรรมถาวร

ลูกหมาตัวหนึ่งอาศัยอยู่ในบ้านรั้วสีชมพู มันเป็นหมาที่เรื่องมาก มันไม่ยอมกินอะไรเลยนอกจากเนื้อติดกระดูกอาหารโปรดของมัน แต่เพราะด้วยความที่เจ้าของรักมันมาก จึงตามใจมันเสมอ

จนกระทั่งวันหนึ่ง
ลูกหมาเกิดเบื่อหน่ายชีวิตในบ้านรั้วสีชมพูขึ้นมา
มันจึงคิดว่า ถ้าได้ออกไปเล่นข้างนอกรั้วบ้างคงจะสนุกดี

แต่ลูกหมาไม่เคยออกมานอกรั้วบ้านเลยแม้แต่ครั้งเดียว
เดินออกมาไม่ไกล พอรู้สึกตัวอีกที่มันก็หลงทางเสียแล้ว
ลูกหมาพยายามเดินหาทางกลับบ้านจนรู้สึกเหนื่อยและหิว
จึงไปขออาหารจากคนในละแวกนั้น

หญิงใจดีคนหนึ่งเทนมให้ลูกหมากิน
แต่ลูกหมาไม่ชอบนม มันจึงไม่กิน

ลูกหมาคิดว่า
ต้องมีบ้านสักหลัง
ที่มีอาหาร
ที่มันชอบแน่ๆ

แต่เรื่องไม่เป็นอย่างที่มันคิด

กลับยิ่งแย่กว่าด้วยซ้ำ

ไม่มีบ้านหลังไหนต้อนรับมันอย่างอบอุ่น
เหมือนบ้านหลังเก่าเลย
โดยเฉพาะตอนนี้
มันเป็นเพียงลูกหมาตัวน้อยๆที่แสนสกปรก
ไม่มีใครรักมันเลย

ลูกหมาคิดถึงบ้านแล้วสีชมพู

ด้วยความหิว ลูกหมาจึงยอมกินอาหารที่มีคนใจดีมอบให้
นี่เป็นครั้งแรกที่มันกินอาหารโดยไม่เลือกมาก
และมันก็รู้สึกว่าการกินอาหารมื้อนี้ก็ได้แยะอย่างที่คิด

คืนนั้นมันนอนหลับฝันถึงอาหารที่มันเคยเห็น
เคยได้กลิ่นแต่ไม่เคยลิ้มรส
มันคิดว่าอาหารเหล่านั้นจะมีรสชาติอย่างไร
ที่มันอาจชอบมากกว่ากระดูกติดเนื้อของโปรดของมัน

ในที่สุด ลูกหมาก็หาทางกลับถึงบ้านได้
เจ้านายของมันดีใจมากที่ลูกหมาหาทางกลับบ้านได้ในที่สุด
เจ้านายของมันดีใจมากที่ได้พบมันอีกครั้ง
ตอนนี้ลูกหมามีความสุขที่สุดเลย

หลังจากนั้น ลูกหมาก็กินอาหารได้หลากหลายขึ้น
มันไม่ร้องขอจะกินแต่อาหารโปรดของมันแล้ว
ลูกหมาเริ่มสนใจอาหารบนโต๊ะที่เจ้าของกิน
และดีใจเมื่อพวกเขาแบ่งปันให้มันลองกิน

แล้วลูกหมาก็กลายเป็นเหมือน
สมาชิกคนหนึ่งในกลุ่มครอบครัว
มากกว่าที่เคยเป็นมา